

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813010230
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8813010230.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 19.12.2018, v trestnej veci obžalovaných C. E. st. a C. E. ml., pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/87/2013 zo dňa 02.06.2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

Obžalovaní:

- 1./ C. E. st., nar. XX.XX.XXXX vo H. nad F., trvale bytom L. XXX, okr. H. nad F., prechodne bytom E. D., T. č. XXX/XX, okr. H. nad F.,
- 2./ C. E. ml., nar. XX.XX.XXXX vo H. nad F., trvale bytom E. D., T. č. XXX/XX, okr. H. nad F.,

s ú v i n n í , ž e

1./ obžalovaní spoločne dňa 13.11.2011, v čase okolo 15:00 hod., v obci E. D., na Ul. E.j, v okrese H. nad F., neoprávnene vstúpili na riadne oplotený dvor rodinného domu označeného p. č. XXX/XX, majiteľky H. C., ktorá sa v uvedenom čase nachádzala vo vnútri domu spolu so svojimi synmi C. C. a K. C. a tiež kamarátom C. C. - D. R. a to takým spôsobom, že obaja obžalovaní pešo prešli s hlasitým krikom po dvore najprv ku vchodovým dverám domu, kde po chvíli prešli k prístavbe domu, ku tzv. letnej kuchyni a tam začali obaja rukami búchať a nohami kopať do vstupných dverí kuchynky, kde sa hlasito dožadovali otvorenia dverí, pričom bolo zrejmé, že sa dožadujú C. C. a D. R., kde konkrétne obžalovaný C. E. st. držiac v ruke železnú tyč, ktorú si priniesol so sebou, kričal slovami: „Boha, vyjdzice von, naj vás pozabijám s totu tyčku,“ kde po krátkej chvíli k nim prišla poškodená H. C., ktorá C. E. st. povedala, aby odložil železnú tyč na zem, ktorý ju aj uposlúchol a tyč odhodil, kde následne menovaná vyzvala viackrát slovne svojho syna C. C., ktorý sa nachádzal vo vnútri kuchynky spolu s D. R., aby otvoril dvere, kde syn ju po chvíli poslúchol, dvere otvoril, avšak následne po otvorení dverí vošli obaja obžalovaní do vnútra kuchynky a tam C. E. st. ihneď rukami schytil pod krk C. C., ktorého telom pritlačil o vstupné dvere a držiac ho takýmto spôsobom pod krkom, sa ho dožadoval vysvetlenia, či ublížil jeho synovi F. E., ktorý medzitým došiel na uvedené miesto a vysvetlil otcovi, že tento mu neublížil, avšak ukázal na D. R., ktorý sa nachádzal taktiež v uvedenej kuchynke, kde po tomto obaja obžalovaní ihneď napadli D. R. takým spôsobom, že ho bili rukami do rôznych častí tela, po chvíli C. E. st. držiac D. R. svojimi rukami za oblečenie vyviedol z kuchynky na dvor, kde následne sa D. R. podarilo utiecť z dvora preč, pričom takýmto konaním vzbudili títo páchatelia u poškodeného C. C. a D. R. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a tiež spôsobili zranenia D. R. s dobou liečenia podľa lekárskej správy do 7 dní,

2./ dňa 13.11.2011, v čase okolo 16:00 hod., v obci E. D., na Ul. F., okr. H. nad F., držiac v ruke železnú tyč, neoprávnene vstúpili na dvor rodinného domu označeného p. č. XXX/XX a niekoľkokrát zabúchali na vstupné dvere, kde po otvorení dverí obyvateľmi domu, manželmi C. R. a G. R., sa týmto slovné vyhrážali zabitím a vulgárne im nadávali a po ústnej výzve zo strany manželov R., aby opustili pozemok, títo ešte viac vystupňovali svoje vyhrážky, odmietli opustiť pozemok a dožadovali sa informácie, kde sa nachádza ich syn F. R., čím takýmto konaním vzbudili u manželov R. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie,

t e d a

obaja obžalovaní v bode 1./ rozsudku

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a spáchali čin závažnejším spôsobom konania
- násilím, hrozbou bezprostredného násilia,
- spoločným konaním inému sa vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a spáchali čin závažnejším spôsobom konania - násilím,

obaja obžalovaní v bode 2./ rozsudku

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a spáchali čin závažnejším spôsobom konania
- násilím, hrozbou bezprostredného násilia,
- spoločným konaním inému sa vyhrážali smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu a spáchali čin závažnejším spôsobom konania - násilím,

č í m s p á c h a l i

obaja obžalovaní v bode 1. a 2. rozsudku

- pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. d) Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 138 písm. d/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

Obžalovanému C. E. st.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1, § 41 ods.1 Trestného zákona a za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienené o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u s t a n o v u j e probačný dohľad na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona u k l a d á povinnosť podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z r u š u j e výroky o treste

- v trestnom rozkaze Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 03.06.2013, sp. zn. 10T/4/2012, doručeným obžalovanému dňa 19.06.2013 a právoplatným dňa 28.06.2013, ktorým bol obžalovanému

podľa § 213 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m), § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 od. 1, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienene odložený s probačným dohľadom so skúšobnou dobou v trvaní 4 (štyroch) rokov a ktorým bol zároveň zrušený aj výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Michalovce č. k. 3T/4/2012 zo dňa 16.02.2012,

- v rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/4/2012 zo dňa 16.02.2012, ktorým bol obžalovanému uložený podľa § 279 ods. 1 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 1.500 (jedentisícpäťsto) eur a pre prípad jeho úmyselného zmarenia náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému C. E. ml.

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Trestného zákona a za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zákona výkon trestu odňatia slobody podmienene o d k l a d á a zároveň u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona u s t a n o v u j e probačný dohľad na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zákona u k l a d á povinnosť podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona z r u š u j e výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.08.2014, sp. zn. 12T 153/2014, doručeným obžalovanému dňa 17.09.2014 a právoplatným dňa 26.09.2014, ktorým bol obžalovanému podľa § 183 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36, § 37 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 od. 1, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 2 Trestného zákona podmienene odložený s probačným dohľadom so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou napadnutým rozsudkom sp. zn. 12T/87/2013 zo dňa 02.06.2016 uznal obžalovaného C. E. st. a C. E. ml. za vinných zo spáchania pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., § 140 písm. b/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý spáchali v jednočinnom súbehu s pokračovacím prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, d/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Za to im súd uložil:

Obžalovanému C. E. st. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1, § 41 ods.1 Trestného zákona a za použitia § 38 ods. 4 Trestného zákona, pri zistení prevahy priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Trestného zákona a neexistencii poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 7 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o treste, o ktorých bolo rozhodnuté

a/ trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 03.06.2013, sp. zn. 10T 4/2012, doručeným obžalovanému dňa 19.06.2013 a právoplatným dňa 28.06.2013, ktorým bol obžalovanému podľa § 213 ods. 2, § 38 ods. 4, § 37 písm. m), § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 od. 1, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 2 Trestného zákona podmiennečne odložený s probačným dohľadom so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov a ktorým bol zároveň zrušený aj výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 3T 4/2012 zo dňa 16.02.2012,

b/ trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 16.09.2013, sp. zn. 1T 79/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.10.2013 a ktorým bol obžalovanému podľa § 212 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 353 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému C. E. ml. podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení rovnováhy pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a prirážajúcich okolností podľa § 37 písm. h) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov a 3 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste, o ktorom bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.08.2014, sp. zn. 12T 153/2014, doručeným obžalovanému dňa 17.09.2014 a právoplatným dňa 26.09.2014, ktorým bol obžalovanému podľa § 183 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36, § 37 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, výkon ktorého mu bol podľa § 51 od. 1, § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 2 Trestného zákona podmiennečne odložený s probačným dohľadom so skúšobnou dobou v trvaní 4 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaní neboli prítomní pri vyhlásení rozsudku. Rozsudok bol obžalovaným zhodne doručený dňa 27.10.2016. Obžalovaní prostredníctvom svojho obhajcu podali dňa 09.11.2016 odvolanie proti rozsudku. Odvolanie smeruje proti výroku o vine a treste. Obhajca v odvolaní konštatuje, že obaja obžalovaní odmietajú obvinenie z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák., z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. Do obydlija rodiny C. a rodiny R. vstupovali z dôvodu objasnenia predchádzajúceho fyzického útoku zo strany C. C. a D. R. na F. E.. Po príchode na dvor oslovili p. H. C., ktorá vyšla s malým dieťaťom na rukách. Počas rozhovoru s ňou uvideli otvoriť dvere na letnej kuchyni jej synom C. C.. K dverám priskočili a vyzývali C. C., aby dvere otvoril a podal im vysvetlenie k útoku na F. E.. Spolu s nimi pri letnej kuchyni bola aj jeho matka, ktorá ho žiadala, aby sa nebál otvoriť dvere. Je zrejmé, že v prípade vyhrážok zabitím na adresu C. C., prípadne iných vyhrážok proti jeho telesnej integrite, by dvere neotvoril a nežiadala by ho o to ani jeho matka. V prípade obáv o svoj život a život svojho syna by C. H. nevyšla dobrovoľne na dvor s maloletým dieťaťom, ale ihneď by volala políciu. Po otvorení dverí H. C. dala C. C. do rúk maloletého syna, poslala ho do rodinného domu a ona sama zotrvala na dvore s nimi. Nikto z nich C. C. v odchode nebránil, ani ho slovne ani fyzicky nenapadol. D. H. C. súhlasila, aby išli po pani R. a vrátili sa k nej do rodinného domu a vyjasnili si okolnosti fyzického útoku na F. E. zo strany C. C. a D. R.. Ani H. C. ani C. C. ich nevyzývali, aby opustili dvor. Nevyslovili, že ich prítomnosť si neprajú. Rovnako správanie týchto svedkov C. C. a H. C. vyvracia spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania a porušovania domovej slobody. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by u poškodených bola vzbudená dôvodná obava o život. Nebránili C. C. v odchode do rodinného domu s maloletým dieťaťom na rukách. Nenapádali ho ani slovne ani fyzicky. Po celý čas komunikovali s H. C..

V prípade trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. musí vyhrážka hroziť alternatívne smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom a takáto vyhrážka musí u poškodenej vzbudiť dôvodnú obavu. No takýto dôkaz v priebehu dokazovania produkovaný nebol. Obhajca zdôrazňuje, že obžalovaní sa nedopustili trestných činov ani vo vzťahu k G. R. a C. R.. Po príchode na ich dvor a po otvorení dverí zo strany G. R., túto informovali o napadnutí F. E. jej synmi D. a F. R. a C. C.. Počas toho rozhovoru G. R. odmietala tieto obvinenia. K dverám prišiel aj jej manžel

C. R.. Ten zotrval tam iba krátko a vrátil sa naspäť do izby. Ani ona ich nevyzývala k odchodu z dvora ich rodinného domu. Zo strany obžalovaných neodznali žiadne vyhrážky zabitím na adresu G. R. a C. R. alebo ich synov. Obhajca konštatuje, že do dvora tak C. ako aj R. vošli bez prekonia prekážky. Nešlo o nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného, uskutočnené vojdenie do obydliu. Ani jedni ich nevyzývali, aby opustili dvor. Poukazujú na to, že G. R. súhlasila so stretnutím v rodinnom dome C., teda nepociťovala žiadne násilie ani hrozbu bezprostredného násilia. Nepravdivá je potom výpoveď G. R. a C. R. v ktorej tvrdia, že obžalovaní sa im vyhrážali smrťou a ona ich vyzývala opustiť dvor rodinného domu. Obaja obžalovaní odmietajú obvinenia a obhajca zdôrazňuje, že v rámci závažnejšieho spôsobu konania sa nemôže použiť ustanovenie § 138 písm. d/ Tr. zák., podľa ktorého je trestný čin spáchaný násilím, hrozbou bezprostredného násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy, pretože tieto znaky sú predpokladané základnou skutkovou podstatou trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák., a preto sa nemôžu použiť ako kvalifikačný znak podľa § 360 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal aj na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaní namietajú motív spáchania skutkov v zmysle ustanovenia § 140 písm. b/ Tr. zák. Vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní ani pred súdom nebolo zisťované, či konali z osobitného motívu v zmysle ustanovenia § 140 písm. b/ Tr. zák., z pomsty. Záver súdu nie je ničím odôvodnený, nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Súd na hlavných pojednávaniach tým, či obžalovaní konali z osobitného motívu, sa nezaoberal, nehodnotil, či ich emócie vyplynuli z morálne ospravedlniteľného citového rozpoloženia a či ich reakcia bola primeraná alebo zjavne neprimeraná. Podľa obhajoby, konanie obžalovaných bolo úplne pochopiteľné z ich citového rozpoloženia, morálne ospravedlnené, ktoré v zmysle § 36 písm. a/ Tr. zák. sa dokonca všeobecne hodnotí ako poľahčujúca okolnosť. Teda považovať jednu okolnosť zároveň na kvalifikačný znak aj poľahčujúcu okolnosť, je vnútorne rozporné a nelogické. Obhajca navrhol, aby odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 2 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postup konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných C. E. st. a C. E. ml. sú dôvodné.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal dňa 05.06.2013 obžalobu na C. E. st. a C. E. ml., na tom skutkovom základe, ako je to aj vyjadrené v skutkovej vete rozsudku a toto konanie kvalifikoval u oboch obžalovaných ako pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák.

Súd na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných C. E. st., C. E. ml., poškodených C. C., H. C., D. R., G. R., C. R., prečítaním svedeckej výpovede splnomocnenej zástupkyne zdravotnej poisťovne, znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie MUDr. D. H., ako aj ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré boli zabezpečené v štádiu prípravného konania.

Obžalovaný C. E. st. a C. E. ml. zaujali stanovisko, že sú nevinní. Na svoju obranu uvádzali skutočnosti tak, ako ich uvádzali aj v rámci odvolacieho konania. De facto zotrvali na svojich tvrdeniach tak v štádiu prípravného konania, na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa a rovnako aj v rámci odvolacieho konania. Vo vzťahu k svojmu konaniu obaja sa vyjadrili, že išlo o reakciu na konanie C. C. a D. R. vo vzťahu k F. E., synovi C. E. st. a bratovi C. E. ml. Ich tvrdenia sú podporované aj výpoveďou svedka F. E..

Na druhej strane sú výpovede poškodených, ktoré vyvracajú tvrdenia obžalovaných a jednoznačne ich usvedčujú zo spáchania skutkov tak, ako sú kladené obžalobou za vinu a ako boli ustálené aj súdom prvého stupňa v rozhodnutí. Sú to výpovede C. C., D. R., H. C., G. R. a C. R..

Pri konaní obžalovaných utrpel poranenia D. R. tak, ako sú uvedené v znaleckom posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie MUDr. D. H. a to pomliaždenie nosa,

pomliaždenie hornej pery, ľahké pomliaždenie oboch strán krku, pomliaždenie ľavej polovice hrudníka. Ide o ľahké poranenia, ktoré vznikli priamym pôsobením tupého predmetu násilím, nanajvýš stredne silnej intenzity na poranenú oblasť. Mohlo ísť o údery otvorenou rukou, päšťou, v prípade pomliaždenia nosa a pery, v prípade poranenia krku malo ísť o zovretie. Poranenia na hrudníku mohli byť spôsobené tak údermi päšťou, ale aj kopmi. Poškodený D. R. sa liečil do 18.11.2012, teda 5 dní. Znalec túto dobu považoval za adekvátnu rozsahu a závažnosti utrpených poranení.

Na základe takto vykonaného dokazovania krajský súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa pochybil pri právnej kvalifikácii konania obžalovaných, keď na rozdiel od obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou toto konanie právne kvalifikoval aj ako konanie z osobitného motívu, z pomsty. Krajský súd sa musel stotožniť s argumentáciou odvolateľov, pretože súd prvého stupňa v tomto rozsahu nevykonal žiadne dokazovanie. Krajský súd zdôrazňuje, že vyjadrenie osobitného motívu musí byť obsiahnuté a argumentačne zdôvodnené aj skutkovými zisteniami a musí byť vyjadrené aj v skutkovej vete rozsudku. V danom prípade súd prvého stupňa nevyjadril a ani v prípravnom konaní osobitný motív nebol vyjadrený v skutkovej vete ani obžaloby ani rozsudku. Krajský súd dospel k záveru, že to, že by skutky boli spáchané z osobitného motívu tak, ako to tvrdí súd prvého stupňa, nebolo preukázané v rámci trestného konania.

Krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením uznesenia sp. zn. 3To/9/2014 zo dňa 28.10.2013, z ktorého vyplýva, že proti obžalovaným C. C. a D. R. je vedené trestné stíhanie pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a/, d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/, b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., vo vzťahu k poškodenému F. E., ktorého sa mali dopustiť dňa 12.11.2011 a to tak, že fyzicky napádali poškodeného, kopali ho do celého tela, najmä rebier, rúk, nôh, priložili mu k hlave zbraň - expanznú a žiadali finančnú hotovosť 200,- eur, vyhrážali sa mu a celkovo ho držali v takomto stave 3 hodiny.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje, že žalované skutky sa stali hneď v nasledujúci deň. Podľa názoru krajského súdu, ide o prirodzenú reakciu otca, brata vo vzťahu k tým, ktorí tak hrubým spôsobom so zbraňou napadli ich rodinného príslušníka. Je pravdou, že táto reakcia je neprimeraná, priam neprípustná, no z ľudského hľadiska je pochopiteľná. Krajský súd prijal ich argumentáciu, že ich cieľom nebolo napádať poškodených, ich cieľom bolo vysvetliť si, čo sa predchádzajúceho dňa stalo vo vzťahu k F. E., no ich konanie prekročilo hranice, kedy sami spáchali trestné činy.

Krajský súd na základe vykonaného dokazovania, po vypustení kvalifikácie osobitného motívu, stotožnil sa, že konanie obžalovaných je potrebné právne kvalifikovať tak, ako to bolo vyjadrené už v obžalobe prokurátora okresnej prokuratúry a toto konanie kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. d/ Tr. zák., ktorý spáchali v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

Krajský súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohľadnil všetky rozhodné okolnosti a riadil sa zásadami, ktoré sú uvedené v § 34 Tr. zák.

U C. E. st., ktorý je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne, 9-krát bol postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky, v odpise z registra trestov má 7 záznamov, ustálil, že u neho poľahčujúce okolnosti nie sú. Na druhej strane zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., teda že spáchal viac trestných činov. Obžalovaný C. E. st. spáchal tieto skutky predtým, ako bol odsúdený v trestných veciach vedených na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/4/2012 a rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T/4/2012 zo dňa 16.2.2012. Krajský súd dospel k záveru, že u obžalovaného sú splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu. Krajský súd, aj vzhľadom na okolnosť, že obžalovaný C. E. st. bol opakovane súdne trestaný, musel prihliadať na skutočnosť, že u obžalovaného nastala fikcia zahľadania týchto odsúdení. Krajský súd dospel k záveru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. sa u obžalovaného C. E. st. dosiahne súhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Vzhľadom na okolnosti prípadu, osobu obžalovaného krajský súd dospel k záveru, že výkon trestu je možné podmienienečne odložiť s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a stanovil probačný dohľad na skúšobnú dobu 5 rokov. Zároveň mu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

U obžalovaného C. E. ml., ktorý z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne, zohľadnil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život. Na druhej strane priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., že spáchal viac trestných činov. Krajský súd dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosť, že trestné činy spáchal predtým, ako bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/153/2014 zo dňa 7.8.2014, sa účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák. dosiahne súhrnným trestom odňatia slobody v trvaní 3 rokov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci bezúhonný život súd výkon uloženého trestu podmiennečne odložil s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov. Zároveň mu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

U oboch obžalovaných, keďže ukladal krajský súd súhrnné tresty odňatia slobody, zrušil rozhodnutia, vo vzťahu ku ktorým bol súhrnný trest ukladaný tak, ako je to vyjadrené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.